

lingen bringer Roesukkeret saa vidt, at det polariserer over 98 pCt., vil blive 4,8 Øre. Men i begge Tilfælde anser jeg det for nogenlunde svarende til de Bestemmelser, der ere truffede ved Brysseler-Konventionen, hvor man for raffineret Sukker har bestemt en Beskyttelse af 4,32. Derimod giver Brysseler-Konventionen en noget højere Beskyttelse for Raasukker, nemlig 3,96 eller omtrent 4 Øre. Naar der nu for Position 204 foreslaas en Forhøjelse fra 6 til 7 Øre, finder jeg egentlig ingen Grund dertil. Den medfører, at den almindelige Beskyttelse, der gives paa Raasukker, forhøjes fra 2 til 3 Øre, medens den for Tiden er 1½ Øre. Jeg skulde dog i og for sig ikke have saa meget derimod, hvis det ikke kom i Kollision med Importørernes og navnlig et enkelt Raffinaderis Interesser. Jeg skal sige hvordan. Der blev til 2den Behandling i Folketinget af den højtærede Minister stillet et Forslag, der blev vedtaget, og som for det første gik ud paa, at man skulde indskrænke den foreslaaede Forhøjelse fra 6 til 7 Øre til at gælde i 4 Aar; men dernæst medførte Ændringsforlaget, at man forlagde Polarisationsgrænsen for hele anden Sats fra 94 til 86. Som det syntes at fremgaa af den højtærede Ministers Udtalelser, foranledigedes denne Forandring ved et Andragende fra de danske Sukkerfabrikker. Den forrykker imidlertid Forholdet ganske betydeligt, navnlig overfor et enkelt Raffinaderi, der efter min Mening aldeles vil blive knust, samt overfor Importørerne. Jeg mener derfor, at man under ingen Omstændigheder kan gaa til en saa stor Spændvidde, som fra 98 til 86. Man kan mulig gaa fra 98 til 92. Det begrundes jeg navnlig ved Undersøgelser, jeg har foretaget med indført Konsumsukker; det har gennemsnitlig polariseret 93—94; i enkelte Tilfælde noget højere, men i Reglen kommer det ikke ned under 92. Gaar man saa langt ned som foreslaaet, vil det have til Følge, at en hel Del Sukker, som bliver brugt i industrielle Foretagender her i Landet, vil blive umuligt at indføre. Det indføres nu til en Told af 4 Øre, men vil fremtidig faa en Told af 6—7 Øre, og det vil følgelig blive et Monopol for de danske Sukkerfabrikker at levere den paagældende Vare. Den næste Position, der ansættes til en Told af 4 Øre, mener jeg aldeles ingen Betydning vil faa for de danske Sukkerfabrikker, der neppe tilvirke en saadan Vare, men nok for Importører og det enkelte Raffinaderi, naar Grænsen bliver 94 eller højst nedsættes til 92. Naar man saa gaar over

til de Sættelser, der sættes for Afgiften af indenlandsk Roesukker, skal der betales 5,7 Øre af Sukker, der polariserer over 98, og 4 Øre af Sukker, der polariserer 98 eller derunder. Jeg har paavist, at med en saadan Afgift er Beskyttelsen 4,3 Øre og muligvis 4,8, og for Raasukker er den 3 Øre, saa længe Toldafgiften er 7 Øre, og siden 2 Øre, altsaa i alle Tilfælde ½ Øre mere end den nuværende Beskyttelse og for de første 4 Aar 1½ Øre mere. Saa er der truffet den Bestemmelse, der ogsaa blev fremhævet af Ministeren, at polariseret Sukker, der tilføres Raffinaderierne til Raffinering, og som ikke polariserer over 96 pCt., kun svarer 5,2 Øre, medens der for indført Sukker er bestemt en Told af 5,5 Øre, oprindeligt 6 Øre, men nu nedsat til 5,5 af Hensyn til de eksisterende Fabrikker. Jeg ved ganske vist, at der vil blive rejst en Del Indsigelse mod den lille Difference paa $\frac{3}{10}$ Øre, som kan opstaa for Sukker, polariseret til 96. Jeg vil dog ikke, i alt Fald for Tiden, gøre Bemærkning herom, fordi jeg i saa Henseende har visse Betænkeligheder. Det kan nok være, at det principielt vilde være rigtigt, at Tolden paa Sukker til Raffinaderier var aldeles ens for, hvad der indgik af indenlandsk Roesukker, og hvad der indgik af indført Sukker. Det er kun et mindre Beløb, det drejer sig om, men der kan maaske blive kastet store Masser af fremmed Raasukker ind paa Markedet, enten til de allerede anlagte Raffinaderier eller til Raffinaderier, der kunne tænkes anlagte endogsaa af Udlændinge, hvilket vilde blive til Skade for Roedyrkerne. Men det er jo et Spørgsmaal, der kan nærmere overvejes i Udvalget.

Man kan jo ikke se paa hele dette Spørgsmaal uden at overveje det fra forskellig Side, og som før nævnt, vil jeg ogsaa se det fra Handelsstandens Side. Saaledes som Afgiften og Toldloven have været praktiserede og praktiseres i Øjeblikket, er der efter min Mening en saa stor Beskyttelse for den indenlandske Sukkerindustri, at det saa godt som forhindrer Omsætningen af indført Sukker. Det er jo ganske naturligt, at efterhaanden som Udviklingen af indenlandsk Sukkerindustri finder Sted, og skønt Forbruget selvfølgelig tiltager ganske betydeligt, maa Importen aftage stærkt. Importen udgør for Øjeblikket ikke mere end omtrent 17 Mill. Pd. Konsumsukker eller kun omtrent 10 pCt. af Forbruget her i Landet. Men selv dette lille Kvantum skulde der dog ikke lægges saadanne Hindringer i Vejen, at det over-